

Είδος: Εφημερίδα / Ένθετο: **ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ**
 Ημερομηνία: Παρασκευή, 26-03-2010
 Σελίδα: 13, 14, 15, 16 (2 από 4)
 Μέγεθος: 3173 cm²
 Μέση κυκλοφορία: 31550
 Επικοινωνία εντύπου: (210) 9296001

Λέξη κλειδί: ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΠΑΤΑΚΗ

Συνέχεια από τη σελ. 13

γίνονται πάμπλουτοι. Τότε θα καταλάβεις κάτι. Και συ και όλοι μας. Τώρα δεν ξέρουμε τίποτα. Θα δεις κομμουνιστές να είναι εθνικόφρονες. Εθνικόφρονες να το παίξουνε κομμουνιστές, όπως θα συμφέρει τον καθέναν. Καταλάβετε;» Μυστιστόρημα.

■ Δημήτρης Αλεξίου
Τέσσερις ώρες

εκδόσεις Εριφύλη, σ. 43, 12,06 €
 Συνήθως η σειρά είναι: εμπειρία-απώλεια-ποίηση. Ο Δημήτρης Αλεξίου έγραψε: ανάγκη-χρόνος-διήγημα. Τέσσερις ώρες, ακούμε, απλά, ώρες. Που κυλούν περισσότερο, παρά σημαίνουν. Η εικονογράφηση, από τον ζωγράφο Δημήτρη Ταλαγάνη. «Αν ήταν όμως ζωντανός να κοπέλες, γιατί δεν μου πρόσφεραν λίγο αίμα να σταθώ στα πόδια μου και ν' ανεβώ στον πάνω κόσμο;». Η ίδια ερώτηση και για τις λέξεις.

■ Σωτήρης Παλαιολόγος
Ο καρδιακός και τα νοσταλγημένα

εκδόσεις Μανδραγόρας, σ. 155, 10,05 €
 Φαίνεται πως ό, τι φεύγει ναμειναι στοιχειώνεται με ένταση τις απόγειους αισθήσεις. Πρωτόγνωρη η ανάνηψη. Εως αναστάσιση. Ο Σωτήρης Η. Παλαιολόγος πέθανε στα 22 του, το 1948. Πρώτα τον πρόδωσε η καρδιά του και μετά τον χτύπησε η φυματίωση. Διαβάσεις, αλλά είναι σαν να κρβεται πίσω από τη σελίδα και να σου μιλάει. Αμεσος και αληθινός λόγος ανάγκης για πράματα σύντομα και, ίσως, μισά. «Είναι λίγοι που έχουν την τύχη να τους τα μαθαίνει αυτά ο Πλάστης μας» και λέγονται καρδιακοί. Η ζωή φυλάσσεται ηχητή από το αγόρι και επιστρέφει σε μας ασυντριφτή-ωμή-τρομακτική. Ο καρδιακός και 21 ακόμα διηγήματα με τον γενικό τίτλο *Νοσταλγημένα* γραμμένα μεταξύ των ετών 1944-1947.

■ Ιωάννης Ν. Πρωτοπαπαδάκης
Super Flops

εκδόσεις Σταμούλη, σ. 228, 15,98 €
 Οι πιο τραταχτές εμπορικές αποτυχίες - προϊόντα επιχειρηματικών κολοσσών που κατέληξαν στα αζήτητα, άχρηστα. Οι μεταγλωττιστές των διαφημίσεων που έβαλαν «φωτιά» στο μάρκετινγκ και... τ' αυτί. Οι ατυχείς προβλέψεις που έκριναν τον Φρεντ Αστέρ ατάλαντο και τον Σίντνεϊ Πουατιέ ιδανικό για λαντζέρη.

■ Τρύφων Ζαχαριάδης
Ποιος εκπαιδεύει συναισθηματικά ποιον;

Μια ψυχολογική ανίχνευση των αλληλεπιδράσεων εκδόσεις Ελληνικά Γράμματα, σ. 175, 12,06 €

Ο οικογενειακός πλανήτης είναι πολλά πολλά πρόσωπα που βρισκονται και αναβιβάζονται. Οι ρόλοι που παίζονται και οι τύποι των σχέσεων εναλλάσσονται σε μια διαδρομή σύντομης και δυσερέστης ισσορροπίας. Οι συναισθηματικές αλληλεπιδράσεις και τα διδάγματα καταλήγουν να φτιάχνουν σώματα που συστήνονται σε οικογένεια που προεκτείνονται σε κοινωνία. Η οσώτη συναισθηματική εκπαίδευση θα φτιάξει έναν άνθρωπο ολόκληρο, που θα περιέχει τους ρόλους που σηματοδοτούν την ωριμότητα του αλλά που δεν κλειδωσαν τις χαρακτηριστικές προσδοκίες του. Ενα εργαλείο κατανόησης και διαλεύκανσης τόσο για τον επαγγελματία όσο και για τον ερασιτέχνη. «Κανένα "ολόχροσο δεκανίκι" δεν προσφέρει την ικανοποίηση της "αυτονομίας βδίσσης"».

■ Anne Martinetti
Η σάλτσα ήταν σχεδόν τέλεια

80 συνταγές από τον Alfred Hitchcock μτφρ.: Μαριάννα Κουτάλου φωτογράφηση: Philippe Asset εκδόσεις Πατάκη, σ. 168, 19,09 €

Όταν διαλέγω το θέμα μιας ταινίας, είμαι περίπου στην ίδια κατάσταση με τον γκουρμέ που πρέπει να συνθέσει ένα μενού. Του παρουσιάζουν έναν κατάλογο όπου όλα τα πιάτα τον δολάζουν. Θα διαλέξει το σουφλέ με τυρί ή τον καπνιστό σολομό; Τα καναπεδάκια πέριδικας ή το φιλέτο με πιπέρι; Οδηγός μαγειρικής μέσα

από τη ζωή και τις ταινίες του Αλφρεντ Χίτσκοκ, bon vivant και λάτρη του εκλεκτού φαγητού.

■ Ταξίδι μουταγωγικό στην Αθωνική Πολιτεία

επιμέλεια: Γιώργος Μπάρλας φωτογράφηση: Μιχαήλ Κωνσταντινίδης εκδόσεις Σταμούλη, σ. 283, 25,02 €
 Βγάλτε από τη ζωή του μοναχού την ελπίδα της αιωνότητας και δεν μένει τίποτα. Όλα μένουν ανεξήγητα. Απομένει η ζωή μιας ιδιότροπης μερίδας ανθρώπων. Κυνήγι παρουσιαστικού μέλλοντος στη χώρα του Αθω. Στον ίδιο χώρο, το διαφορετικό παράλληλο. Σωματική και χρονική μοναξιά με πράσινο, απέραντο γαλάζιο και ύψος. Το ταξίδι στον τόπο που ονομάζουν υπέρβαση.

■ Σοφία Γιαλουράκη
Η Αφροδίτη της Μήλου κλαίει

εκδόσεις Ερευνητές, σ. 156, 14,07 €
 Η εγκατάλειψη της πρώτης πατρίδας Αλεξάνδρειας. Η εγκατάσταση στη δεύτερη πατρίδα Μήλο. Η μικρή Αλέκα γράφει τις αγωνίες της αιφιβολίες της μέχρι να καταφέρει ν' αγαπήσει το νέο τόπο. Η ιστορία της Μήλου μέσα από τη γεωλογία, τη μυθολογία, την τέχνη και τις παραδόσεις. Το ίδιο το άγαλμα της Αφροδίτης και το δικό της ταξίδι από τη μικρή σπηλιά, την καλυμμένη με τα χιμάτα, στο παλάτι του Λούβρου. Ακρωτηριασμένη κι αυτή, σαν τη μικρή Αλέκα, ξεριζωμός και χαμένη πατρίδα. Ιστορία για μικρούς και μεγάλους.

■ Μάρω Θεοδωράκη
Τραγουδά τα ανιγμένα

εικονογράφηση: Κατερίνα Βερούτσου εκδόσεις Διάπλαση μουσική ενορχήστρωση: Μάρω Θεοδωράκη Τραγουδούν: Σωτήρης Καρκαλέμης, Μάρω Θεοδωράκη, 15,07 €

■ Πασχάλης Τσαρούχας
Τραγουδά κλασικά παραμύθια

εικονογράφηση: Ιρις Σαμαρτζή εκδόσεις Διάπλαση μουσική ενορχήστρωση: Μάρω Θεοδωράκη Τραγουδούν: Μάρω Θεοδωράκη, Πασχάλης Τσαρούχας, 15,07 €
 Φροντισμένες βιβλιοδισκογραφικές εκδόσεις από τη Διάπλαση. Από τη σειρά «Τραγουδά ό, τι αγαπάς», το πρώτο και το δεύτερο τεύχος, *Τραγουδά τα ανιγμένα* και *Τραγουδά κλασικά παραμύθια*. «Η κοιλιά του σαν βαμβάκι και η ουρτίσα σα ψαλίδι έχει πλάτη σαν τηγάνι κι ένα χρώμα σαν μολύβι. Τι είναι;» και «Πώς μας γλίτωσες/όχι Κοντοβεθούλη,/ απ' τ' αδελφία εσύ/μικρό και τρυφερούλι,/κι απ' τον δρόκο πια/τα φριχτά τα δόντια είμαστε μακριά».

■ Λίσα Διονυσιάδου
Το τι του τίποτα

εκδόσεις Ροές, σ. 96, 11,50 €
 Υστερα από δύο ποιητικές συλλογές κι ένα βιβλίο με σπονδυλωτά αφηγήματα, η Λίσα Διονυσιάδου καταπίνει αυτή τη φορά με ένα ανέρα εφιαλτικό παζλ: αποσπασματικές ιστορίες, φαινομενικά άσχετες μεταξύ τους, συνθέτουν τον παραλογισμό της σύγχρονης ζωής με τις καφκικές προολαμβάνουσες του ατόμου. Αληθινά γεγονότα μιας εντελώς καθημερινής καθημερινότητας και ουρεαλιστικής φαντασιώσεως διακινούνται με κρουστική λογική και ψυχική ένταση. Με επίκεντρο μια υπάλληλο δημόσιας υπηρεσίας, που προσπαθεί να διαχειριστεί μια απόρροπη Δικαιοσύνη και μια ασφκτικά αδιέξοδη γραφειοκρατία, η συγγραφέας καταθέτει περιγραφές αναγνωρίσιμων καταστάσεων και συναισθημάτων, μέσα από μια δεισιδντική χρήση της γλώσσας, που εντείνει την αίσθηση ψυχοθέρμερ αυτού του νοηπετικου μικρού βιβλίου. Το τι του τίποτα - μοιάζει με παρηγορητικό ευφημισμο του απέραντου και τρομακτικού μυστηρίου που λέγεται ζωή. Διορατικό, ανθρώπινο, ποιητικό, είναι ν' άλλη μια φορά το στίγμα γραφής αυτής της ανήσυχης αρχιτεκτονίσσας.

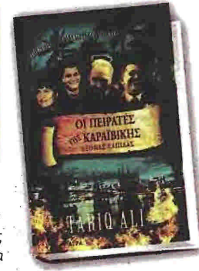
Δ.Α.Δ.

Η εποχή των μπουλιβαριανών;

Από τη Λίλυ Εξαρχοπούλου

Tarik Ali
Οι πειρατές της Καραϊβικής, Αξονας ελπίδας

μτφρ.: Σάββας Μιχαήλ, εκδόσεις Αγρα, σ. 332, 19 €

«Ισχυρίζομασταν ότι θα μειώσουμε τα 842 εκατομμύρια των πεινασμένων στο μισό μέχρι το έτος 2015. Με τους παρόντες ρυθμούς αυτός ο στόχος θα επιτευχθεί το έτος 2215. Ποιος απ' όσους βρισκονται στο ακροατήριο σήμερα θα χει τότε για να πανηγυρίσει;»

Τα λόγια αυτά είναι από ομιλία του Ούγκο Τσάβες, του ηγέτη της Βενεζουέλας, στον ΟΗΕ στις 16/5/05, του ανθρώπου που παρουσιάζεται από τα διεθνή μίντια ως το μαύρο πρόβατο της Λατινικής Αμερικής. Ο γνωστός συγγραφέας Τάρικ Αλι -αναγνωρισμένος μυθιστοριογράφος και δοκιμογράφος- και εκδότης του *New Left Review*, εκμεταλλεύμενος ξέγνινα τον τίτλο μιας δημοφιλούς ταινίας και με τον προσφυή υπότιτλο «Αξονας ελπίδας», στοχεύει να μας αλλάξει την εικόνα του Τσάβες αλλά και να μας καταδείξει τη σημασία της επικράτησής του τόσο για την Κεντρική Αμερική όσο και για την Καραϊβική και τη Νότιο Αμερική.

Η βασιική θέση του Αλι είναι πως αυτή τη στιγμή στο παγκόσμιο σκηνικό επικρατεί η Συναίνεση της Ουάσιγκτον (*Washington Consensus*, με την εύλογη συντομογραφία WC!), δηλαδή η υποταγή όλων των δυτικών εταίρων και των διεθνών αγορών στα πρόταγματα των ΗΠΑ και των εταιρειών, μονοπωλίων, τραπεζών που τη στηρίζουν. Η κινεζική εναλλακτική, εν ολίγοις ο άγριος καπιταλισμός με αυστηρό κομματικό έλεγχο, δεν είναι ικανοποιητική. Ως εκ τούτου οι Λαοί πρέπει να δώσουν σημασία στην κοσμογονία της κεντρικής Αμερικής.

Το βιβλίο πρωτοδημοσιεύτηκε το 2006 (συμπληρώθηκε το 2008), επί της Νέας Τάξης του Μπους του νεότερου. Σύμφωνα με τον συγγραφέα, η Συναίνεση της Ουάσιγκτον οδήγησε στο να αδειώσουν από περιεχόμενο οι δημοκρατικοί θεσμοί και να παρατηρείται συνεχής παρακμή των πολιτικών κομμάτων. «Αφροατωμένα από πολιτικές διαφορές, τα κόμματα είναι άδεια κελύφη, μηχανισμοί σχεδιασμένοι να βροθύν την πολιτική ελίτ να μοιράζεται τόσο την ενοσία όσο και το χρέμα». Επιπλέον η καινούρια Αυτοκρατορία των ΗΠΑ κυριαρχεί στα πολυάριθμα κανάλια ειδήσεων, με εξαίρεση το «Αλ Τσαζάρ» και το «Telesur» (της Βενεζουέλας), και η ισχύς των ΜΜΕ έχει περάσει στα χέρια ελάχιστων μεγιστάνων.

Σ' αυτή την παγκοσμιοποιημένη κατάσταση υπάρχει ελπίδα; Η απάντηση του συγγραφέα είναι σαφής: Το δίδαγμα όλων των μεγάλων επαναστατών, όπως ο Σιμόν Μπολιβάρ, είναι η πάλη ενάντια στην απελπισία και στην πολιτική ανθηκολόγηση. Υπό αυτό το πρίσμα προσεγγίζει τον Τσάβες και άλλους κέντρο- (και νοτιο-)αμερικανούς ηγέτες που, μέσα σε παγιωμένα καθεστώτα πολλών ετών -κάποιες φορές και εκατονταετιών-, τολμούν να προβάλλουν το δικό τους όραμα και να επιδιώκουν να βγάλουν τους λαούς τους από τη φτώχεια και την υποβάθμιση. Φυσικά

από αυτή τη σκοπιά πρωτοπόρος υπήρξε ο Φιντέλ Κάστρο, που το 1959 οδήγησε (μαζί με τον Τσε, τον αδελφό του Ραούλ, τον Καμίλο κ.ά.) την κουβανική επανάσταση. Ο Τσάβες, ο οποίος αναγνωρίζοντας τον ρόλο του Κάστρο στην αφύπνιση των λαών της περιοχής τον επισκέπτεται συχνά, είναι ο επόμενος κεντροαμερικανός ηγέτης με πολιτική που αφηγή τις ΗΠΑ. Νικά σε πολλαπλές εκλογικές αναμετρήσεις και

στηρίζει τη δημοκρατικότητα στην εθνικοποίηση των πετρελαϊκών εταιρειών, στην προσπάθεια αναδιανομής γης, σε ένα ισχυρό πρόγραμμα εκπαίδευσης και ιατρικής περίθαλψης. Τον ακολουθούν, μετά τις δικές τους εκλογικές νίκες, ο Ερβό Μοράλες στη Βολιβία και ο Ραφαέλ Κορέα στον Ισημερινό (Εκουαδόρ). Ο συγγραφέας λοιπόν βλέπει πλέον ότι η μοναδική ίσως ελπίδα για τους λαούς είναι αυτή η νέα προσπάθεια που, παραδόξως πώς, ξεκινά από την πάλαι ποτέ υποβαθμισμένη Λατινική Αμερική, που χροία στενάζει κάτω από τη μέγνη των συμφερόντων των πολυεθνικών και μοστίζεται από χρόνια επιβεβλημένους ταξικούς και φυλετικούς διαχωρισμούς. Επιπλέον στον 21ο αιώνα η αλλαγή επέρχεται με εξέγερση και όχι με επαναστατική και οι εκλογικές νίκες των «μπουλιβαριανών» (για και μιάμη πάντα για κεντρική Αμερική) κατορθώνουν να υπερεκλείσουν τις όποιες αντιξοότητες, περιλαμβανομένης και της αστοχίας προπαγάνδας των ιδιωτικών καναλιών και των πληρωμένων κονδυλοφόρων.

Ο Αλι χροίζει το βιβλίο σε εννόννητα κεφάλαια που αφορούν τη σημερινή πολιτική κατάσταση σε παγκόσμια κλίμακα, αναλύει ενδελεχώς την περίπτωση Τσάβες και τις προσπάθειες ανατροπής του, την ανάδειξη του Μοράλες, καταγράφει ημερολογιακά τη σημερινή Κούβα, αποτιμά συνοπτικά τον βίο και τα έργα του Μπολιβάρ. Επιπλέον παραθέτει παραρτήματα που φωτίζουν περισσότερο τις προσωπικότητες των νέων αρχηγών αλλά και της παλαιάς ολιγαρχίας ή των λακέδων της. Θεωρεί ότι αυτό που συμβαίνει τώρα σ' αυτές τις χώρες είναι πολύ σημαντικό, τόσο για τους λαούς της περιοχής όσο και για τον υπόλοιπο κόσμο, και παραθέτει άφθονη βιβλιογραφία (και διαδικτυακή) για όποιον ενδιαφέρεται περισσότερο. Ομολογεί ότι μια τριώρη -la Fidel-ομιλία του Τσάβες τον εξοργίζει και παραδέχεται εμμέσως πως ανέχεται τις αμπελοφιλοσοφίες του, αφ' ενός, διότι έχει δεί ιδίους όμοιμοι κάποια από τα επιτεύγματά του και αφ' ετέρου, διότι βλέπει ότι διαθέτει πολιτική σκέψη και γενικότερη «μπουλιβαριανή» στρατηγική για τη συμμαχία όλων των κεντροαμερικανικών, και αργότερα και νότιων, κρατών. Σε σχέση με τη σημερινή Κούβα, χωρίς να αγνοεί την κατάσταση κάποιων ομάδων -όπως οι ομορφόφιλοι- ειδικά την «περίοδο Μπρέζνιεφ», θαυμάζει την αντοχή της στο συνεχιζόμενο εμπόργκο και τα ανοίγματα του Ραούλ Κάστρο προς την αντιπολίτευση, στοιχεία που ελπίζει ότι θα καταρθώσουν να θωρακίσουν τη χώρα μπροστά στις βρώμικες απειλές των εξοριστών στο Μαϊάμι.